ਅਧਿਆਇ 16

ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦ

ਇੱਕ ਪੱਤ੍ਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਵਿਚ ਇਹ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੂਸਰਾ ਵਧੇਰੇ ਸਧਾਰਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ – ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਇਬਰਾਨੀਆਂ, ਯਾਕੂਬ, ਅਤੇ 1 ਯੂਹੰਨਾ – ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਨਿਜੀ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ।

ਪਹਿਲਾ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਇੱਕ ਪੱਤ੍ਰੀ ਹੈ; ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਬੰਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਸਲਾਮ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਨਿਮਰ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਕ ਵਿਚ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਅਧਿਆਇ 16 ਦੀ ਸੰਖੇਪਤਾ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਰਸੂਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਨੇ ਮਦਦ ਦੇ ਲਈ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦਾਨ (16:1-4)

1ਹੁਣ ਉਸ ਚੰਦੇ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜਿਹੜਾ ਸੰਤਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਗਲਾਤਿਯਾ ਦੀਆਂ
ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਰੋ। 2ਹਰ ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ
ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪਣੀ ਉਕਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਛੱਡੇ
ਭਈ ਜਦ ਮੈਂ ਆਵਾਂ ਤਦ ਉਗਰਾਹੀ ਨਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। 3ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਆਵਾਂ ਤਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਵਾਨ ਕਰੋ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਘੱਲਾਂਗਾ ਭਈ ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਨ
ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤਾਈਂ ਪੁਚਾਉਣ। 4ਜੇ ਮੇਰਾ ਵੀ ਜਾਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ
ਜਾਣਗੇ।

ਆਇਤ 1. ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ **ਹੁਣ . . . ਦੇ**

ਵਿਖੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿਚ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸੰਜਮੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ, ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ, ਸਮਾਜਿਕ ਸਮਾਗਮਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਦਾਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਕਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੋਧਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਜੇਕਰ ਵਾਕ "ਹੁਣ ਵਿਖੇ" ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਨ, ਫਿਰ ਇਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਾਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ "ਹੁਣ ਵਿਖੇ" ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਸੂਚਕ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ 16:1 ਵਿਚ ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਚੰਦੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਮਰਥਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਆਂ।

ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੇ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਚੰਦਾ ਕਿਵੇਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਦਾਨ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਭੇਜ ਸੱਕਦੇ ਸਨ? ਕਿਹੜੀਆਂ ਗਾਰੰਟੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ? ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਰਕ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਵੀ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇਹ ਕਾਲ ਦਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਲੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਚੰਦੇ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜਿਹੜਾ ਸੰਤਾਂ ਲਈ ਹੈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚਿੰਤਾ **ਉਸ ਬੈਠਕ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ** ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕੁਝ "ਥੰਮ੍ਹਾਂ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 2:9)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੈਠਕ ਲਗਭਗ ਛੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਅਤੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ (ਗਲਾਤੀਆਂ 2:10)। ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤਜ਼ਰਬੇ ਤੋਂ, ਪੌਲੁਸ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿਚਲੇ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਕਲੀਸੀਆ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਤਾਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਭੁੱਖਾ ਨਾ ਰਹੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:45; 4:34, 35)। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਦੂਸਰੀ ਯਾਤਰਾ (ਦੰਮਿਸਕ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਟਾਕਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਦਾਨ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀ ਭਾਈਆਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ, ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਗਰਾਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 11:29, 30)। ਰਸੂਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਦਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ – ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦੌਰੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਹੋਰਨਾਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਵਿਚ "ਦਾਨ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ 16:1 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ λογεία (*ਲੋਗੀਆ*) ਕਿਹਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਅਕਸਰ ਧਰਮ ਨਿਰਪੇਖ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਦਾਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।[1] ਰਸੂਲ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਸੰਦ ਉਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾਨ ਨੂੰ "ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਸਾਂਝ ਹੋਵੇ" (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:4; KJV) ਅਤੇ "ਇਸ ਪੁੰਨ ਦੇ ਕੰਮ" (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:6) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ।

ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇ ਗਰੀਬ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਵੱਡੇ ਦਾਨ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਤਿੰਨ ਪਰਤੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਰਸ – ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 9:3)। ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਗਰੀਬੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਕੇਂਦਰ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਉਪਜਾਊ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਤਰਸਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਕਦੀ-ਕਦਾਈਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉੱਥੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਦੂਸਰਾ, ਰਸੂਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਭੌਤਿਕ ਲੋੜਾਂ ਵਿਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋਣ (ਰੋਮੀਆਂ 15:27)।

ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਤੀਸਰੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੋਰਨਾਂ ਦੋ ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਤਨਾਅ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣੀਆਂ ਸਨ। ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਨਸਲੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਨਾਗਰਿਕ ਪਹਿਚਾਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਫ਼ਰੀਸੀ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:5)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਬਣਨ। ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਲਈ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜੇ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ (ਰੋਮੀਆਂ 2:9-11; 10:12)। ਇੱਕ ਵੱਧ ਰਹੇ ਪੰਥ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਘ੍ਰਿਣਾਯੋਗ ਲੱਗਦਾ ਸੀ।

ਰਸੂਲ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਸੀ: ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀ

ਨੇ ਯਹੂਦਿਯਾ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਧਨ ਲੈ ਕੇ; ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਲੇ। ਅਜਿਹਾ ਦਾਨ ਯਹੂਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਅਹਿਸਾਨਮੰਦੀ ਦਿਖਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਯਹੂਦਿਯਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਹੋਏ ਹਨ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੰਧਨ ਕਾਇਮ ਕਰਨਗੇ।

ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚਲੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਗਲਾਤੀਆਂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੇ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਗਲਾਤਿਯਾ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਪੈਸਾ ਉਗਰਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:23)। 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8 ਅਤੇ 9 ਵਿਚ, ਉਹ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖੜਾ ਕੀਤਾ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 8:1, 2)। ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਸਰਦੀਆਂ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:6; ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:2, 3), ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਲਿਖੀ; ਇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ (ਰੋਮੀਆਂ 15:26)। ਜਦੋਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ 20:4 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸਮਝਣਾ ਅਸਾਨ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 24:17)।

ਉਹ ਦਾਨ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਏਕਤਾ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਸੀ, ਪਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਬਾਰੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 21:17-30)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 21:20, 21 ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ:

> ਭਾਈ, ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿੰਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ *ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸਾਹੀ ਹਨ;* ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੀਤਿ-ਰਿਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੋ, ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।)

ਲੂਕਾ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਦਾਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਏਕਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਵਿਚ ਬੇਸੁੰਨਤੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਦੀ ਭੇਂਟ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਿਆਏ ਹੋਏ ਹੋਣ।

ਆਇਤ 2. ਕਿਉਂ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕ, **ਹਰ ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ . . . ਵੱਖ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਛੱਡੇ?** ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ "ਹਰ ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੰਜੀਲਾਂ ਦੇ ਚਾਰੇ ਲੇਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹਫਤੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਬਰ ਖਾਲੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ (ਯੂਹੰਨਾ 20:26)। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:7)। ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ "ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ" ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:35 ਦੇ ਵਾਂਗ), ਉਹ ਲਗਭਗ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਸਭਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਹਫਤੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵਾਕ "ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ" ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:10)। ਹਫਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇੱਕ ਗਵਾਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕਬਰ ਖਾਲੀ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਦੋਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲਈ ਹਰ ਐਤਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਰਿਵਾਜ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਰਸੂਲ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਘਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਫਤੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਅਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸਭਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਲੀਸੀਆ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਲਈ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੈਸਾ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਦਸਵੰਧ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਮਸੀਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਚਿਤ ਰਾਸ਼ੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਦਸਵੰਧ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ।

ਆਇਤ 3. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਪੌਲੁਸ ਆਪ ਯਹੂਦਿਯਾ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕ ਚੁਣਨਗੇ **ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ** ਦਾਨ ਦੇ ਕੇ ਘੱਲ ਦੇਵੇਗਾ (**ਘੱਲਾਂਗਾ**)। ਪੌਲੁਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੱਤ੍ਰੀ ਭੇਜੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਉਦਾਰਤਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਟੀਕ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਰੋਮ ਤੋਂ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਮੇਂ ਸਾਰਣੀ ਲਚਕਦਾਰ ਸੀ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਤੋਂ ਅਫ਼ਸੁਸ ਤੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:1)। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ

2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਲਿਖੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਵਿਚ ਦਾਨ ਦੇ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:3-7)।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੋਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਸੁਰਿਯਾ ਜਾਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਵਿਉਂਤ ਬੰਨ੍ਹੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:3)। ਉਸ ਨੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ ਸੋਧਿਆ। ਅੰਤ ਵਿਚ, ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਸਰਦੀਆਂ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਦਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੇ ਰਾਸਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਗਿਆ। ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:3, 4)।

ਆਇਤ 4. ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਦਾਨ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ (16:4)। ਉਸ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਧੂਰੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਨ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ (16:6)। ਵਾਕ **ਜੇ ਮੇਰਾ ਜਾਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ** (ἐὰν δὲ ἄξιον ᾖ, *ਏਨ ਡੇ ਸੀਅਨ ਈ*), ਸ਼ਾਇਦ ਰਸੂਲ ਅਚਾਨਕ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਗਰਾਹੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਕਮ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦਾਨ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ "ਢੁੱਕਵਾਂ" ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਰਸੂਲ ਕਿਵੇਂ ਦ੍ਰਿੜ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗ਼ੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਦਾਨ ਭੇਜਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ। ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਠੰਢਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ, ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਹੋਰਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਚ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋੜਿਆ।

ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾ (16:5-9)

[5]ਅਰ ਜਦ ਮੈਂ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਾਂਗਾ ਤਦ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ
ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਥਾਣੀ ਲੰਘਣਾ ਹੈ। [6]ਪਰ ਕੀ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਟਿਕ ਪਵਾਂ ਸਗੋਂ
ਸਿਆਲ ਭੀ ਕੱਟਾਂ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਗਾਹਾਂ ਪੁਚਾ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ।
[7]ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੋ ਐਤਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀ
ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਚਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰਹਾਂ। [8]ਪਰ
ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਤੋੜੀ ਮੈਂ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗਾ। [9]ਕਿਉਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕੱਢਣ
ਵਾਲਾ ਦਰਵੱਜਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁਲ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਹੁਤ ਹਨ।

ਆਇਤ 5. 4:19 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਉਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਅਫ਼ਸੁਸ ਤੋਂ **ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਵਿੱਚੋਂ** ਦੀ ਲੰਘਣ ਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਲ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਆਵੇਗਾ। ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰੋਮੀ ਸੂਬਾ ਸੀ ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਪ੍ਰਾਇਦੀਪ ਵਿਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਿੱਪੈ ਵਰਗੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਹਿਰ ਪੂਰਬੀ, ਈਜਾਈਨ ਦੀ ਹੱਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਵੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਰਗਟ ਹੋਈਆਂ, ਰਸੂਲ ਨੇ ਜਿਸ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਉਸ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਅਤੇ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਵਿਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:15, 16)। ਜਦਕਿ ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਘੜੀ ਆ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚਲੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਤਕ ਪਹੁੰਚੀ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਤ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਹਵਾਲਾ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:1-3) ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਅਫ਼ਸੁਸ ਤੋਂ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਦੌਰਾ ਉਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਬਦਲ ਗਿਆ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:1, 2; 12:21)। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸਵਾਗਤ ਦਾ ਤਜ਼ਰਬਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ। ਅਫ਼ਸੁਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:1), ਰਸੂਲ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੇ ਰਾਹ ਥਾਣੀਂ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਜਾਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਇੱਛਾ ਵੱਲ ਪਰਤਿਆ। ਇਹ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਇੱਲੁਰਿਕੁਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ (ਰੋਮੀਆਂ 15:19), ਜੋ ਗ੍ਰੀਸ਼ੀਅਨ ਪ੍ਰਾਇਦੀਪ ਦੇ ਪੱਛਮੀ, ਐਡ੍ਰੀਏਟਿਕ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਆਇਤ 6. ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਿਕ ਉਪਯੋਗ τυχὸν (*ਟਿਯੂਸ਼ੋਨ*, "ਇਸ ਨੂੰ ਲੰਘਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ") ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ, ਉਹ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੇ "ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘੇਗਾ" ਪਰ ਉਸ ਨੇ

ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕੁਰਿੰਥੁਸ **ਟਿਕ** ਜਾਣ ਦਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ **ਸਿਆਲ ਵੀ** ਕੱਟਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਭੂ-ਮੱਧ ਸਾਗਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸਫਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਜਹਾਜ਼ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੌਸਮ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਤੇ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਰੋਮ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਤੇ ਸਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਕਪਤਾਨ ਅਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਧੁਰ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 27:9, 11)। ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਹੋ ਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ *ਬਾਅਦ* ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਗ੍ਰੀਸ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਇਦ ਸਰਦੀਆਂ ਕੱਟੀਆਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:3)। ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚ, ਰਸੂਲ ਨੇ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ, ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਵਿਚ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ, ਅਤੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਸਾਹਿਤਕ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧਾਂ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:15-18; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:13, 14) ਦੇ ਲਈ, ਰਸੂਲ ਸਿਰਫ, ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ **ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਅਗਾਹਾਂ ਪੁਚਾ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ।** ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਰੋਮ ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਸਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 19:21; ਰੋਮੀਆਂ 15:24)।

ਆਇਤ 7. ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਲੰਘਦੇ ਲੰਘਦੇ ਰੁੱਕ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਖਾ ਕੇ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਸੂਲ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਵੇ; ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, **ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੋ ਐਤਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲਾਂ।** ਇੱਕ ਜਲਦਬਾਜੀ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸਿਰਫ ਉਲਝਣ ਭਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਕਲਿਆ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਦੂਰ ਰਹਿ ਕੇ ਬੇਹਤਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:1, 2 ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ "ਦੁੱਖ ਭਰੀ" ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:11)। ਲੂਕਾ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੰਮ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਸ਼ੱਕੀ ਮੁੱਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦਾ ਲੇਖਕ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ "ਦੁੱਖ ਭਰੀ" ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੇਖ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦਾ।

ਆਇਤ 8. ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਭਲਾਈ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਲਿਖੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਕਿਉਂ **ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਤੋੜੀ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿੱਚ** ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਵੇਰਵੇ ਕਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਸਨ।

ਪਹਿਲਾ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਗ਼ੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾ ਹੋਏ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਵੇਖਿਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:8)। ਰਣਨੀਤਿਕ ਸਮਿਆਂ ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਯੋਗ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੀ। ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਦੂਸਰਾ, ਪਸਾਹ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦਾ ਯਹੂਦੀ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਈ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮਈ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿਚ ਉਹ ਅਫ਼ਸੁਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਤਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਸਰਦੀ ਦਾ ਮੌਸਮ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਭੂ-ਮੱਧ ਸਾਗਰ ਆਵਾਜਾਈ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਤਿਉਹਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਯਹੂਦੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਿੱਚ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਸਾਲਗਿਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:1, 41)। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣਗੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 21:20)।

ਆਇਤ 9. ਇੱਕ ਤੀਸਰਾ ਪੱਖ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੌਲੁਸ ਅਫ਼ਸੁਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਹਫਤਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ, ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰਨਾ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ "ਐਥੋਂ ਤੋੜੀ ਜੋ ਅਸਿਯਾ ਦੇ ਵਾਸੀ ਕੀ ਯਹੂਦੀ ਕੀ ਯੂਨਾਨੀ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਿਆ" (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 19:10)। "ਅਸਿਯਾ" ਆਧੁਨਿਕ ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਭਾਗ ਵਿਚ ਇੱਕ ਰੋਮੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਅਫ਼ਸੁਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਰਦੀਸ, ਪਰਗੁਮਮ, ਮਿਲੇਤੁਸ, ਅਤੇ ਸਮੁਰਨਾ ਵਰਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਕਾਫੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ **ਵਿਰੋਧੀ ਬਹੁਤ** ਸਨ। ਸੁਨਿਆਰਾਂ ਨੇ ਦੇਮੇਤ੍ਰਿਯੁਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ, ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 19:24)। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ

ਸਮੇਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਰਸੂਲ ਦੇ ਲਈ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਖਤਰਨਾਕ ਸਿੱਧ ਹੋਈਆਂ ਸਨ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:19)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:11; 20:31); ਤਾਂ ਵੀ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਅਤੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ, ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿਚ, ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਘੱਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਸਿਯਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਵੰਡੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਲਿਖੀ ਸੀ। "ਅਫ਼ਸੁਸ" ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਲਈ ਜੁੜਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ। ਪਰ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਖਰੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।[2]

ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਅਤੇ ਅਪੁੱਲੋਸ (16:10-12)

[10]ਜੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਆਵੇ ਤਾਂ ਵੇਖਣਾ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਿਚਿੰਤ ਰਹੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। [11]ਸੋ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਾ ਜਾਣੇ ਸਗੋਂ ਤੁਸਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਰ ਦੇਣਾ ਭਈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅੱਪੜ ਪਵੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਸਣੇ ਉਡੀਕਦਾ ਹਾਂ। [12]ਪਰ ਭਾਈ ਅਪੁੱਲੋਸ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਐਤਕੀ ਆਉਣ ਨੂੰ ਮੂਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵਿਹਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਵੇਗਾ।

ਆਇਤ 10. ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਰਸੂਲ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿਕਰਮੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਲਦਾਰ, ਈਮਾਨਦਾਰ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਫਰ ਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:19-22)। ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਸਭ ਵਧੇਰੇ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਸਲਾਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਵਿਚ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ 4:17), ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਸਲਾਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ

ਗਲਾਤਿਯਾ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਲੁਸਤ੍ਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 16:1, 2) ਸੀ।[3] ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਉਹ ਰਸੂਲ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਬਣ ਗਿਆ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 19:22)।

ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਟੀਕ ਕਾਲਕ੍ਰਮ ਦਾ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 19:21 ਵਿਚ "ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਅਤੇ ਅਖਾਯਾ" ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੇ ਇਰਸਤੁਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ "ਇਰਸਤੁਸ" ਕਾਫੀ ਦੁਰਲੱਭ ਨਾਮ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਮ ਦੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਹੜਾ ਅਫ਼ਸੁਸ ਤੋਂ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਤਕ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਰੋਮੀਆਂ 16:23 ਵਿਚ ਉਸੇ ਦਾ ਉਲੇਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਵਿਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਡਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਕਿਉਂ ਸਨ, ਪਰ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:17 ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਰਾਗ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸੀ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:12), ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਉਗਰ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਬੂਤ, ਇਕਦਮ ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਵਰਗੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਦੇ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਕੀਨਨ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਡਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਚੋਲਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲੋਂ ਆਦਰ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, **. . . ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ**।

ਆਇਤ 11. ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਨੁਮਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਆ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਣ ਤਕ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕਲੀਸੀਆ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਫਤਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ 4:17)। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਉਹ ਦੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਪਹੁੰਚਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਆਦਰ ਅਤੇ ਮਾਣ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, **ਸੋ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਾ ਜਾਣੇ** [αὐτὸν ἐξουθενήσῃ, *ਔਟਨ ਐਕਸਾਓਥੀਨੀਸ*]। ਪੜਨਾਂਵ "ਉਸ" ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤਪੂਰਣ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਤੋਂ

ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਘੱਟ ਆਦਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ।

ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੀ ਸੁਣਨ, ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ **ਭਰਾਵਾਂ** ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਜਾਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਨ ਜੋ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਨ ਉਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਿਰਫ ਅਨੁਮਾਨ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਇਤ 12. ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ, ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤਕ ਜਦੋਂ ਰਸੂਲ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਅਪੁੱਲੋਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਕੰਦਰੀਆ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚਰਚਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚਲੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਅਪੁੱਲੋਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਸੂਲ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਝਗੜੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕ ਜਾਣਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ (3:5-7)।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਅਪੁੱਲੋਸ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਪੁੱਲੋਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਰਸੂਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚਰਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਕੋਈ ਬਿਸ਼ਪਾਂ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ** [πολλά, *ਪੋਲਾ*] **ਜੋ ਉਹ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਾਵੇ।** ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ," ਜਾਂ "ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ।" ਉਹ "ਭਰਾ" ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਪੁੱਲੋਸ ਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸਤਫ਼ਨਾਸ ਅਤੇ ਫ਼ੁਰਤੂਨਾਤੁਸ ਅਤੇ ਅਖਾਇਕੁਸ ਸਨ (16:17), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਈ ਸੀ (7:1) ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੁੱਲੋਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚਲੀ ਗੜਬੜੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਕਾਰਣ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; **ਉਹ ਦਾ ਜੀ . . . ਆਉਣ ਨੂੰ ਮੂਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ**, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਅਪੁੱਲੋਸ **ਜਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵਿਹਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਵੇਗਾ।** ਅਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਕਦੀ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ

ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ, ਗ੍ਰੀਸ ਅਤੇ ਅਸਿਯਾ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ।

ਕਠੋਰ ਉਪਦੇਸ਼ (16:13,14)

[13]ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ। ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹੋ, ਪੁਰਖਾਰਥ ਕਰੋ, ਤਕੜੇ ਹੋਵੋ। [14]ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਹੋਣ।

ਚਾਰ ਛੋਟੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਰਸੂਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਜੋੜਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਇਤ 13. ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਕਿਹਾ **ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ** (γρηγορέω, *ਗਰੇਗੋਰਿਅਰ*)। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਆਮਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 13:35; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:6), ਪਰ ਇੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ *ਪਰਾਓਜ਼ਿਆ* ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਦੀ ਕਦੀ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਗਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 4:2)। ਹੋਰਨਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਸੂਲ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਬੰਦ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਖ ਪਾਤ, ਘਮੰਡ, ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ੀ, ਦੁਨਿਆਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ਤਾਨੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:20; 1 ਪਤਰਸ 5:8)।

ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹੋ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਰਸੂਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖੋ – ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਜੋ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਡਾਕਟ੍ਰਿਨ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰੇਗਾ (ਵੇਖੋ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:15)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇੱਥੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਉਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਸੂਲ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ **ਪੁਰਖਾਰਥ ਕਰੋ** (ἀνδρίζομαι, *ਐਂਡਰੀਜ਼ੋਮਾਈ*)। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ ਆਚਰਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਲਾਹਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਉਲਝਣ ਦੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ, ਕਾਮਨਾ, ਹੋਰਨਾਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਬੁੱਤਪ੍ਰਸਤ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਦਲੇਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਛਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੋੜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। **ਤਕੜੇ ਹੋਵੋ** ਪਿਛਲੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਵੋ। ਸਰੀਰਕ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਰਸੂਲੀ ਡਾਕਟ੍ਰਿਨ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੰਤੁਲਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 14. ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ (ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਮਰਕੁਸ 12:29-31), ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਵਾਇਆ ਕਿ, ਉਹ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 13ਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਰਸੂਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ, ਰਸੂਲ ਨੇ 16:13, 14 ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। 1:10 ਵਿਚ ਰਸੂਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ "ਸੱਭੇ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਬੋਲੋ" ਅਤੇ "ਫੋਕਟ ਨਾ ਪੈਣ" ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ "ਇੱਕੋ ਮਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਵੋ।" ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਲਈ 1:10 ਵਰਗੇ ਵਚਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ 16:14 ਉਸ ਵਚਨ ਦੀ ਪੁਨਰ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ: **ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਹੋਣ।** ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਲਾਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਤਫ਼ਨਾਸ, ਫ਼ੁਰਤੂਨਾਤੁਸ, ਅਤੇ ਅਖਾਇਕੁਸ (16:15-18)

15ਹੁਣ ਹੇ ਭਰਾਵੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ (ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਤਫ਼ਨਾਸ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਈ ਉਹ ਅਖਾਯਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ)। 16ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਏਹੋ ਜੇਹਿਆਂ ਦੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਬਣੋ ਨਾਲੇ ਹਰੇਕ ਦੇ ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਹੈ। 17ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਤਫ਼ਨਾਸ ਅਤੇ ਫ਼ੁਰਤੂਨਾਤੁਸ ਅਤੇ ਅਖਾਇਕੁਸ ਦੇ ਆਉਣ ਕਰਕੇ ਅਨੰਦ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਘਾਟਾ ਸੀ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 18ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕੀਤਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਏਹੋ ਜੇਹਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨੋ।

ਆਇਤ 15. ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ, ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਤਫ਼ਨਾਸ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (1:16)। ਕਿ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ **ਅਖਾਯਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਲ ਹੋਇਆ** ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲ ਸਨ। ਅਖਾਯਾ ਗ੍ਰਿਸੀਅਨ ਪ੍ਰਾਇਦੀਪ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਾਫੀ ਵੱਡਾ ਰੋਮੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਲੋਪੋਨੈਸਸ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਈਥਮੁਸ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਐਥੇਨੇ ਵਰਗੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਖਾਯਾ ਅਤੇ ਮਕਦੂਨਿਯਾ, ਉੱਤਰ ਵਿਚ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਗਰੀਸ ਦੇ ਰੋਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਿਲੇ ਸਨ। ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਸਮਰਾਟ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਅਖਾਯਾ ਦੇ ਲਈ ਰੋਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਗੱਦੀ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਤਫ਼ਨਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਅਖਾਯਾ ਵਿਚਲੇ ਪਹਿਲੇ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਬਣੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ

17:34), ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਸਨ।

"ਪਹਿਲਾ ਫਲ" ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਫ਼ਨਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਮਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਲੋਕ ਵੀ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਗੇ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਵੀ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (15:23)। ਏਸ਼ੀਅਨ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ, ਏਸ਼ੀਅਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ, ਪੌਲੁਸ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਇਪੈਨੇਤੁਸ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ "ਪਹਿਲਾ ਫਲ" ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 16:5)। ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਸਤਫ਼ਨਾਸ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦਾਸ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਹੋਰਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਦਾ ਮਾਰਗ ਸਥਿਰ ਹੈ, ਈਸ਼ੁਰੀ ਅਗਵਾਈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਡਾਕਟ੍ਰਿਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੂੰ, ਆਧੁਨਿਕ ਯੁੱਗ ਦੇ ਵਾਂਗ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ, ਤਕੜੀਆਂ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ (16:13)। ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ, ਸਤਫ਼ਨਾਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਣ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਵੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਫੌਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਨਿਗਮ ਇੱਕ ਕਾਰਜਬਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਵਧੇਰੇ ਗੂੜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨੇਕਨਾਮੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 16. 1, 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਅਤੇ ਤੀਤੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ (ਵੇਖੋ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3; ਤੀਤੁਸ 1)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਬਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਥਾਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 14:23)। ਰਸੂਲ ਨੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ "ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਆਗੂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿਤਾਰਦੇ ਹਨ" ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:12, 13)। ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਦੀ ਹੈ "ਸੰਤ ਹਨ . . . ਨਿਗਾਹਾਬਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਸਣੇ" (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:1)। ਇਹ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨਿਰੰਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ। ਸਤਫ਼ਨਾਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ, **ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਏਹੋ ਜੇਹਿਆਂ ਦੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਬਣੋ**, ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਵਿਚ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਣ ਅਤੇ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਲਈ ਰਸੂਲੀ ਸੋਚ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 17. ਸ਼ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ, **ਸਤਫ਼ਨਾਸ ਅਤੇ ਫ਼ੁਰਤੂਨਾਤੁਸ ਅਤੇ**

ਅਖਾਇਕੁਸ, ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿਚ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ 7:1 ਵਿਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ "ਸਤਫ਼ਨਾਸ ਦੇ ਘਰਾਣੇ" ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਉਲੇਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (1:16); ਉਹ ਅਖਾਯਾ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ (16:15)। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ "ਸਤਫ਼ਨਾਸ" ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ "ਫ਼ੁਰਤੂਨਾਤੁਸ" ਅਤੇ "ਅਖਾਇਕੁਸ" ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕਾਫੀ ਅਮੀਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਫ਼ੁਰਤੂਨਾਤੁਸ ਅਤੇ ਅਖਾਇਕੁਸ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਆਮ ਨਾਮ ਸਨ। "ਫ਼ੁਰਤੂਨਾਤੁਸ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ" ਅਤੇ "ਅਖਾਇਕੁਸ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਆਖਾਯਾ ਤੋਂ।"

ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਫਿਕਰ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨੇ, **ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਘਾਟਾ ਸੀ ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ**। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੰਜੀਲ ਤੋਂ ਹੀ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ (9:14), ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (9:15)। ਰਸੂਲ ਦਾ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭੈਣਾਂ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਤਕ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ "ਪਹੁੰਚਾਇਆ" ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਚੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਬਰਾਂ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ।

ਆਇਤ 18. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ, ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਸੋਮੇ ਸਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ **ਤ੍ਰਿਪਤ** ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਸਿਰਫ "ਭਾਵਨਾਤਮਕ" ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੀ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:12, 13 ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਸਥਿਰ, ਨੈਤਿਕ, ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਿਕ ਸਥਿਰਤਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:28 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਾਨਾਂ ਵਿਚ κυβερνήσεις (*ਕੁਬਰਨੇਸੀਸ,* "ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ") ਅਤੇ ἀντιλήμψεις (*ਐਂਟੀਲੈਮਸਾਈਸ* "ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ"), ਜੋ ਕਿ ਨਿਗਾਹਾਬਾਨਾਂ (ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ) ਅਤੇ ਡੀਕਨਾਂ ਲਈ ਵਰਣਨਯੋਗ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਦਰ ਅਤੇ ਮਾਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ

ਅਗਵਾਈ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

"ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ" ਅਤੇ "ਭਾਈਆਂ" ਵੱਲੋਂ ਸਲਾਮਾਂ (16:19, 20)

[19]ਅਸਿਯਾ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਪੁੱਛਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਕੂਲਾ ਅਤੇ ਪਰਿਸਕਾ ਉਸ ਕਲੀਸਿਯਾ ਸਣੇ ਜੋ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। [20]ਸਾਰੇ ਭਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚੁੰਮੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਏ ਦੀ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਪੁੱਛੋ।

ਆਇਤ 19. ਕੋਈ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ **ਅਸਿਯਾ** ਵਿਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ **ਕਲੀਸਿਯਾਂ** ਸਨ ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ “ਅਸਿਯਾ” ਆਧੁਨਿਕ ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਭਾਗ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਰੋਮੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ “ਅਸਿਯਾ” ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਰੋਮੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਏਸ਼ੀਆ ਮਹਾਂਦੀਪ ਜਾਂ ਏਸ਼ੀਆ ਮਾਈਨਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ। ਏਸ਼ੀਆ ਏਸ਼ੀਅਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਰੋਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਜਿਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਪਰਗਮੁਮ ਦੀ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਰੋਮ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 133 ਈ. ਵੀ. ਪੂ. ਵਿਚ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੀ ਸੈਨੇਟ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਇਤਹਾਸ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ; ਪਰ ਰੋਮ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਏਸ਼ੀਆ ਨੇ ਰੋਮ ਦੇ ਧਨ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੂਬੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਫ਼ਸੁਸ, ਪਰਗਮੁਮ, ਅਤੇ ਸਮੁਰਨਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਹਿਰ ਸਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਰੋਮ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਉਤਰਿਆ।

ਅਕੂਲਾ ਅਤੇ ਪਰਿਸਕਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੱਖ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਕਰਮੀ ਸਨ। ਅਕੂਲਾ ਪੁੰਤੁਸ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:2)। ਸ਼ਾਇਦ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਉੱਥੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮਰਾਟ ਕਲੌਦਿਯੁਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਵੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ।[4] ਇਹ ਜੋੜਾ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਫਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਤੋਂ ਅਫ਼ਸੁਸ ਨੂੰ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:18), ਇੰਞ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇਹ ਲੋਕ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਤਕ ਰਹੇ। ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਅਪੁੱਲੋਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਹੋ ਕੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਅਕੂਲਾ ਅਤੇ ਪਰਿਸਕਾ ਨੂੰ ਰੋਮ ਵਿਚ, ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੀ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 16:3-5)। ਉਹ ਸਮਰਪਿਤ ਮਸੀਹੀ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਧੇਰੇ ਰਸਮੀ ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜ, “ਪ੍ਰਿਸਿਕਾ,” ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਲੂਕਾ ਨੇ “ਪ੍ਰਸਕਿੱਲਾ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਪਨਾਇਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ

18:2, 18, 26)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਛੇ ਵਾਰ ਇਸ ਜੋੜੇ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਿਸਕਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਰਤੀਬ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੋ ਵੀ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਵੀ, ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿ ਪ੍ਰਸਕਿੱਲਾ ਇੱਕ ਸਮਰਪਿਤ ਮਸੀਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦੀ ਸੀ।

ਆਇਤ 20. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਦੇ "ਅਸਿਯਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸਿਯਾਂ" **ਸਾਰੇ ਭਰਾ** ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਸਧਾਰਣ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮੂੰਹ ਚੁੰਮ ਕੇ ਸਲਾਮ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 16:16; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:12; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:26; 1 ਪਤਰਸ 5:14), ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਕੁਝ ਸੱਭਿਆਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਅੱਜ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹਿਦਾਇਤ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਮਿਲਾਣਾ ਹੀ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਚੁੰਮੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਤਰਕ ਦੀ ਇਸ ਰੇਖਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤਕ ਚਲ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।[5]

ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਚੇਤਾਵਨੀ (16:21, 22)

[21]ਮੇਰਾ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸਲਾਮ। [22]ਜੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਾਪਤ ਹੋਵੇ! ਹੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆ!

ਆਇਤ 21. ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਇੱਕ ਪੱਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਵਾਉਣਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਲਿਖਾਰੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ **ਆਪਣੇ ਹੱਥ** ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਲਿਖਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 6:11; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 4:18; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3:17; ਫਿਲੇਮੋਨ 19)। ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3:17 ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਪਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਦਿਖਦੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਰਸੂਲ ਨੇ, ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 22. ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤ੍ਰੀ ਇੱਕ ਸਰਾਪ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸਹੁੰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਆਮ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 16:17)। ਪਰ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਜੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।** ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ-ਪ੍ਰਮੰਨਿਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਵਾਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕੋਈ ਮੰਗ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪੌਲੁਸ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਣ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕਰੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ἀγαπάω (*ਆਗਾਪਾਓ,* "ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ") ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ φιλέω (*ਫਿਲਿਓ,* "ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ") ਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਲਈ ਦੋ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਲੇ ਭੇਤ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦ, **ਮਾਰਨਾਥਾ**, ਵਾਕ "ਹੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਆ!" ਅਰਾਮੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ מָרַנָא תָא (*ਮਾਰਨਾਥਾ*)। ਇਹ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ/ਰੋਮੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਅਰਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਆਮੀਨ" ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਫਲਿਸਤੀਨੀ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।[6] ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:20 ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ἔρχου κύριε 'Ιησοῦ (*ਏਰਕੁਓ ਕੁਰੀ ਆਈਸੋਓ,* "ਹੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਆ")। ਭਾਵੇਂ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਚ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਗੰਭੀਰ ਆਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਮੀਦ ਦੇ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਵਾਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਬਾਹਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਣਜਾਣੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ (16:23, 24)

23ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ। 24ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਤੁਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮ।। ਆਮੀਨ।।

ਆਇਤ 23. ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਅਸੀਸ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ। ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ χάρις (*ਚੈਰਿਸ*) ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ **ਕਿਰਪਾ** ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਜਾਂ ਬਰਕਤ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੁਫ਼ਤ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਸੀ।

ਆਇਤ 24. ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਅਸੀਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੌਲੁਸ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕ ਜਾਣਨ; ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਵੀ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ; **ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ** ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦਾ **ਪ੍ਰੇਮ।** ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹੋ (16:13)

ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:13 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਨੇ ਰਸੂਲੀ ਡਾਕਟ੍ਰਿਨ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ, ਨੈਤਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪਾਲਣ ਵਿਚ ਜਾਗਰੂਕਤਾ, ਦ੍ਰਿੜਤਾ, ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਲਗਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

"*ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ*।" ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ।" ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ – ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ, ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਗੱਲ ਕਾਹਦੀ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਲੋਤਾ ਹੋਇਆ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੁਚੇਤ ਰਹੇ ਭਈ ਕਿਤੇ ਡਿੱਗ ਨਾ ਪਵੇ" (10:12)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, "ਇਸ ਕਾਰਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖੀਏ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਕਿਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਹਿ ਕੇ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਈਏ" (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:1)। ਮਾਸ ਦੇ ਅਨੰਦ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਸ ਦਾ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨਾ ਉਤਪਤ 25:34 ਦੇ ਉਸ ਸੌਦੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘਟੀਆ ਸੌਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਸਾਓ ਨੇ ਮਸਰਾਂ ਦੀ ਦਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਕਟੋਰੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੇ ਜੇਠੇ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

"*ਨਿਹਚਾ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹੋ*" ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:4) ਪਰ ਇਹ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, "ਨਿਹਚਾ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹੋ।" ਬਪਤਿਸਮਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਹੁਮਿਨਾਯੁਸ ਅਤੇ ਸਿਕੰਦਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਬੇੜੀ ਡੋਬ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:19, 20)। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਇੱਕ ਯਾਦਗੀਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨਾਦਿ ਚੌਕਸੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ, ਧਰਮੀ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"*ਪੁਰਖਾਰਥ ਕਰੋ*" ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਲਿੰਗਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ: "ਪੁਰਖਾਰਥ ਕਰੋ।" ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਵਿਚ, ਪੁਰਖ ਯੋਧਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਨਿਜੀ ਬਚਾਅ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਹੱਥ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। 1 ਸਮੂਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਲੇਖਕ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸ਼ਾਊਲ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੱਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ, "ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਖਲੋਤਾ ਤਾਂ ਮੋਢਿਓਂ ਉੱਤੇ ਸਭਨਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਲੰਮਾ ਸੀ," ਅਤੇ "ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇ ਵਰਗਾ

ਕੋਈ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ" (1 ਸਮੂਏਲ 10:23, 24)। ਸ਼ਾਊਲ ਇੱਕ ਪੁਰਖਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਸੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਉੱਨਤ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਉਪਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸਤਰੀਆਂ ਵੀ ਸੈਨਿਕ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਲੇਰ "ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ" (NLT)। ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਸੀਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਾਕਟ੍ਰਿਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"*ਤਕੜੇ ਹੋਵੋ*।" ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹੀ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਤਕੜੇ ਹੋਵੋ।" ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਰੀਰਕ ਬਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰੂਪਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਉੱਨਤ ਹੋਣ। ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ "ਤਕੜਾ ਹੋ ਜਾਣਾ" ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚੰਗੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ "ਤਕੜੇ ਹੋਣਾ" ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਾਪ ਦਾ ਅਨੰਦ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਹਲਚਲ ਮਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਘਮੰਡ ਸਾਨੂੰ ਸਰਬਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਣ ਦੇ ਲਈ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਤਕੜੇ ਹੋ ਜਾਣਾ" ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੋਰਨਾਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਬੰਧ (16:5-24)

ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਦਦ ਦੇ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਰਸੂਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:15), ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ – ਭਾਵੇਂ ਜਿੰਨੇ ਮਰਜ਼ੀ ਹੁਨਰ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਾਲੇ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਚਨ ਦਾ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣ – ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸਾਧਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਉਤਸਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਕੁਚਲਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:5-9 ਵਿਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 28:18-20)। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਅਭਮਾਨ ਨਹੀਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਵੱਸ ਹੈ। ਹਮਸੋਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜੇ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਨਾ ਸੁਣਾਵਾਂ" (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:16)! ਇੱਥੇ ਵੀ, ਬਿਨਾਂ ਮਾਫ਼ੀ ਤੋਂ, ਉਹ ਮਕਦੂਨਿਯਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਿਹਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:5; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ

11:9; ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:15)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਤਨਖਾਹ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:12; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:16), ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:6; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:16)। ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਮਸੀਹੀ ਉਸ ਦੇ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗਾ। ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਣਾ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ।

ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਝ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚਲੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਸੀਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਲੈ ਲੈ ਕੇ ਸੰਬੋਧਤ ਕੀਤਾ (16:19, 20)। ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਹਾਣੀ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਨ 1985 ਦੀਆਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ, ਸਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਓਪਨ ਹਾਰਟ ਸਰਜਰੀ (ਦਿਲ ਦੇ ਓਪਰੇਸ਼ਨ) ਦੇ ਲਈ ਮੈਰੀਲੈਂਡ ਦੇ ਇੱਕ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਪਹਿਲੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਸਾਂ, ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਦਿਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਘਰ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤਕ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹੇ। ਸਰਜਰੀ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਆਏ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਆਖਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗੀ ਸੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਭਾਗੀ ਸਨ।

ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪੌਲੁਸ

ਕਵੀ ਵਿਲੀਅਮ ਕਾੱਪਰ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਿਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ:

> ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ,
> ਕੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸੁਣ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ, ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਬਣਦਾ ਹੈ –
> ਪੌਲੁਸ ਖੁਦ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇ।
> ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਾਹਿਰ ਛੁਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਤੋਂ ਬਣਾਵਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਲ, ਗੰਭੀਰ, ਈਮਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਾਂਗਾ;
ਡਾਕਟ੍ਰਿਨ ਵਿਚ ਈਮਾਨਦਾਰ; ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ,
ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ; ਸੱਭਿਅ, ਗੰਭੀਰ, ਸ਼ੁੱਧ,
ਅਤੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਵਿਚ ਕੁਦਰਤੀ: ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਆਪਣੇ, ਭਿਆਨਕ ਚਾਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਹੋਣ,
ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਝੁੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚਰਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਤਰਸਵਾਨ,
ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਵਿਚ ਕੋਮਲ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਤੁਰਦਾ ਹੈ
ਦੋਸ਼ੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਤ।[7]

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

[1]ਵਾਲਟਰ ਬਾਊਰ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਾਨ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਅਨ ਲਿਟ੍ਰੇਚਰ,* ਤੀਸਰੀ ਸੋਧ, ਸੋਧ ਅਤੇ ਸੰਪਾ. ਫਰੈਡਰਿਕ ਵਿਲੀਅਮ ਦਨਕਰ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈੱਸ, 2000), 597. [2]NASB ਦੇ ਕਈ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਤਿੰਨ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ [ਖਰੜੇ] *ਅਫ਼ਸੂਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।*" [3]ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਛੇ ਸ਼ਤਾਬਦੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:5)। ਡਬਲਿਯੂ. ਐੱਚ. ਸੀ. ਫਰੈਂਡ ਨੇ ਕਈ ਪੁਰਖਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਤਿਮੋਥਿਉਸ, ਓਰੀਜਨ, ਸਲੇਰਨੀਅਨ ਅਤੇ ਅਗਸਟੀਨ। (ਡਬਲਿਯੂ. ਐੱਚ. ਸੀ, ਫਰੈਂਡ, *ਦ ਰਾਇਜ਼ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚੀਐਨਟੀ* [ਫ਼ਿਲਦਿਲਫ਼ਿਯਾ: ਫੋਰਟਸ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1984], 39, 288, 322, 561.) [4]ਸੂਟੋਨਿਅਸ *ਲਾਈਫ ਆਫ਼ ਕਲੌਦਿਯੁਸ* 25.4. [5]ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸੇਧਾਂ ਕੋਏ ਰੋਪਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, "ਹਾਊ ਟੂ ਅਪਲਾਈ ਏ ਪੈਸੇਜ ਟੂ ਓਵਰ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਪਰੈਕਟਿਸਸ (2)," "ਇੰਟਰਪ੍ਰਿਟਿੰਗ ਦ ਸਕਰਿਪਚਰ, 3," ਟਰੁੱਥ ਫਾੱਰ ਟੂਡੇ (ਮਾਰਚ 2009): 35-39. [6]*ਡੀਡਾਸ਼* 10.6. [7]ਵਿਲੀਅਮ ਕੋਪਰ, "ਦ ਟਾਸਕ, ਬੁੱਕ II, ਦ ਟਾਇਮ-ਪੀਸ," *ਦ ਵਰਕਸ ਆਫ਼ ਵਿਲੀਅਮ ਕਾੱਪਰ ਵਿਚ: ਹਿਜ਼ ਲਾਈਫ, ਲੈਟਰਸ, ਐਂਡ ਪੋਇਮਸ* (ਲੰਡਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਟੈਗ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ 1851), 556.